

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău (jud: O. Parfeni)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Ciugureanu, G. Dașchevici, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Nicolae Craiu
Luiza Gafton

examinând chestiunea cu privire al admisibilitatea recursului declarat de Țaran Dumitru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Țaran Dumitru împotriva SRL „Cifrotech”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor, privind obligarea restituirii contravalorii bunului, încasarea penalității și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 16 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 03 februarie 2016 Țaran Dumitru s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Cifrotech”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor, privind obligarea restituirii contravalorii bunului, încasarea penalității și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la data de 27-28 decembrie 2014, intenționând de a cumpăra un telefon, a apelat la managerul comercial al companiei „Darwin” pe nume Caraman Alexandru, căruia i-a transmis suma de 180 euro în vederea procurării telefonului mobil de model „Philips W6610”.

Susține reclamantul că, după procurarea telefonului mobil de model „Philips W6610”, peste aproximativ o lună acesta s-a defectat.

Declară reclamantul că, în vederea înlăturării defectului s-a adresat de mai multe ori companiei „Darwin” - 13 ianuarie 2015, 20 februarie 2015, 28 aprilie 2015, 08 iunie 2015 și 15 iulie 2015.

Afirma reclamantul că, deoarece pârâtul „Darwin” nu poate înlătura defectul, aceasta urmează să-i restituie contravaloarea telefonului mobil de model „Philips W6610” sau să-l înlocuiască cu unul nou și să repare prejudiciul, menționând dispozițiile art. art. 9 lit. e), f), i) și 18 alin. (1) și (2) din Legea privind protecția consumatorilor.

Consideră reclamantul că, în temeiul art. 27 alin. (1) al Legii privind protecția consumatorilor, pentru încălcarea termenelor prevăzute la art. 18 alin. (1), vânzătorul, prestatorul achită consumatorului pentru fiecare zi (oră, dacă termenul a fost stabilit în ore) depășită o penalitate în mărime de 5% din prețul produsului, serviciului în vigoarea la data examinării reclamației consumatorului.

Solicita reclamantul Țaran Dumitru obligarea pârâtului SRL „Cifrotech” să-i restituie contravaloarea telefonului mobil de model „Philips W6610” ce constituie suma de 180 euro, încasarea penalității în sumă de 828 euro pentru 93 zile de nesoluționare în termen a cererii și repararea prejudiciului moral în sumă de 10000 lei.

Prin hotărârea din 08 iunie 2016 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău cererea de chemare în judecată depusă de Țaran Dumitru a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 16 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Țaran Dumitru și s-a menținut hotărârea din 08 iunie 2016 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău.

La 01 februarie 2017, conform sigiliului oficiului poștal, (f.d. 131), Țaran Dumitru a declarat recurs împotriva deciziei din 16 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea hotărârilor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că, instanța de apel la adoptarea deciziei a interpretat în mod eronat legea.

Indică recurentul că, instanțele ierarhic inferioare eronat au reținut că cerințele recurentului privind încasarea prejudiciului moral și a penalității de întârziere, calculate în temeiul Legii privind protecția consumatorului, sunt neîntemeiate, or, conform materialelor dosarului a fost anexat talonul de garanție al telefonului pe care sunt aplicate ștampilele privind preluarea telefonului mobil pentru reparație de către compania cu care SRL „Cifroteh” are contract.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 16 noiembrie 2016, iar Țaran Dumitru a declarat recurs la 01 februarie 2017.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată părților la data de 22 februarie 2017, conform scrisorii de însoțire (f.d. 125), iar la materialele pricinii lipsesc date ce ar confirma recepționarea de către recurent a deciziei contestate.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de Țaran Dumitru împotriva deciziei din 16 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Țaran Dumitru, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Țaran Dumitru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Țaran Dumitru.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Țaran Dumitru împotriva deciziei din 16 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Nicolae Craiu

Luiza Gafton